

Inspektor Max

Epizodický detektivní seriál s Jurajem Kukurou v hlavní roli. Slovenský kriminalista Max pracuje už několik let na pražské kriminálce. Díky svým schopnostem, neortodoxním metodám a charismatu dokáže vyřešit i ty nejkomplicovanější případy – a také si proti sobě poštvat většinu lidí, na které při tom narazí.

Inspektor Max reflektuje stav společnosti, mapuje chronické problémy, jako jsou korupce, kriminalita, bezzubá spravedlnost a každodenní negativní společenské události, které přinášejí napětí a vyhocené situace. Seriál má hlavní kriminální linii, která se bude prolínat všemi epizodami. Vedlejší kriminální případy budou představovat zločiny od únosů přes podvody až po vraždy. Inspektor Max ovšem není typickým žánrem krimi. Vážná témata jsou tu odlehčena ironií, humorem a atraktivním zpracováním. „Seriál má dvě polohy, mezi kterými balancuje. Humor, vyvěrající ze souboje excentrického inspektora Maxe se světem, a napětí z kriminálních zápletek. Protože je postava Maxe psaná Juraji Kukurovi přímo na tělo, humor vítězí,“ komentuje projekt kreativní producent **Jan Lekeš**.

Hlavní hrdina je člověk s noblesou, který se dokáže pohybovat v nejvyšších kruzích, ale i na okraji společnosti, oplývá ironií, sarkasmem a nadhledem. „Nebaví mě zobrazování detektivů v kožených bundách a teplákách a vyšetřovatelů s kymácivou chůzí. Zoltán Max je člověk, který pomáhá lidem, kteří se ve svém životě dostanou do krizové situace. Je to obyčejný chlap s chybami i neuskutečnými sny. Na druhé straně má ale silné sociální cítění a lidské neštěstí se ho hluboce dotýká. Jde mu hlavně o spravedlnost, i když to občas přináší problémy,“ popisuje přístup ke své postavě autor námětu a představitel Zoltána Maxe **Juraj Kukura**.

„Ambicí kriminálního seriálu Inspektor Max bylo nabídnout divákovi atraktivně zpracované příběhy s kriminálními zápletkami a společensko-kritickými tématy, které nebudou jen mechanickým vyšetřováním. Záměrem bylo postavit fiktivní svět postav v existenčních situacích, se kterými bude mít divák chuť sledovat jejich tragikomické peripetie. Hlavním odlišením od jiných kriminálních seriálů je charakterový humor a univerzální příběhy přátelství, lásky a zrady v dobách, kdy demokracii dochází dech.“

Rastó Boroš, spoluscenárista

„Seriál Inspektor Max se výrazně odlišuje od ostatních seriálů tím, že máme jednoho hlavního hrdinu namísto skupiny kriminalistů, kteří případ vyšetřují. Toto je herecké sólo Juraje Kukury. Zároveň se v tomto seriálu nebojíme humoru a ani my, ani hlavní hrdina se nebereme tak smrtelně vážně.“

Jiří Chlumský, režisér

„Juraj Kukura jako Inspektor Max je poměrně výrazný typ, a navíc je v seriálu množství komických elementů, které ten kriminální svět odlehčují. Inspektor Max si věci řeší po svém, nerespektuje autority a řídí se vlastními pravidly. Myslím si, že v tom spočívá jistá míra jeho přitažlivosti. Je to trochu rebel a to je na něm sympatické.“

Petr Nikolaev, režisér

Juraj Kukura: Pro Zoltána Maxe je nejvyšší autoritou spravedlnost

Zoltán Max je velice osobitý. Čí to byl nápad postavu vyšetřovatele takto stylizovat?

Myslím, že při tvorbě, ať už televizní, nebo divadelní, jde o týmovou práci. Stejně tomu bylo i při tomto projektu, čili nepokládám za důležité, kdo je autorem jednotlivých nápadů. Podstatné je, že tato série jedenácti televizních filmů na pokračování s kriminální zápletkou vznikla a podíleli se na ní všichni tvůrci.

Čím je seriál v záplavě detektivek a kriminálních příběhů jiný, na co zejména byste pozval televizní diváky?

Všichni detektivové, kteří zůstali v naší paměti, byli něčím podivní, specifictí, originální, a právě proto se na ně nezapomíná. A našim společným cílem bylo vytvořit právě takovou postavu. Já osobně už nemám chuť dívat se na detektivku, v níž někoho na začátku zavraždí, na konci se dozvíme, kdo je vrah, a netušíme nic o lidských osudech, problémech postav a důvodech jejich konání. Myslím, že takových kriminálků již bylo natočeno více než dost. Nám šlo především o to, abychom zdůraznili sociální rozměr dnešní doby, hodnoty naší společnosti a to, jak se dnešní svět změnil.

Seriál hodně těžší z generačního střetu Vaší postavy a mladého Filipa. Na jakou generaci seriál více cílí?

Nemyslím, že máme ambici oslovit nějakou konkrétní generaci. Filmy o Maxovi vysílané v hlavním vysílacím čase chtějí především oslovit diváka, kterému jde o kvalitu.

Zoltán Max v seriálu spolupracuje se dvěma policejními šéfy a zdá se, že k nim nemá příliš respektu. Jaký je vztah inspektora Maxe k autoritám? A jak autority vnímá herec Juraj Kukura?

Zoltán Max autority respektuje, ale v případě, že má bojovat za spravedlnost, musí někdy překročit své kompetence i předpisy. Nejvyšší autoritou je pro něj spravedlnost. A herec Juraj Kukura vnímá všechny autority, které jsou skutečnými autoritami.

Nelze si nevšimnout silně kladného vztahu Zoltána Maxe k ženám. Co podle Vás ženy přitahuje na Vaší postavě?

To je otázka, na kterou by Vám lépe uměly odpovědět ženy. Zoli není sukničkář, který si chce se ženami jen užívat. Všechny jeho vztahy jsou smutné příběhy člověka, který hledá lásku, ale osud a různé okolnosti mu ji nikdy neumožní najít, a tak zůstává sám.

Extravagantní není jen Zoltánova image, ale i krásný stylový byt. Byl podle Vašich představ? A jak by se Vám v něm žilo reálně?

Ano, umím si představit, že bych žil v bytě, ve kterém bydlí Zoli. Ale pro mě je domov jediné tam, kde je moje manželka.

Inspektor Max má společensko-kritickou dějovou linku. Můžete uvést nějaký příklad?

Zaznamenali jsme dobu, v níž se dodnes objevuje velmi silný vliv minulého režimu, což je zřetelné zejména v lince rodiny Antalových. Série ale mapuje také různé drobné příběhy, se kterými se můžeme dnes setkat v běžném životě – sociální či finanční problémy, neúplné rodiny, drogy a podobně.

Igor Bareš svou postavu kapitána Berana vidí jako Cowleyho ze seriálu Profesionálové. Vidíte Vy Maxe a Filipa jako Bodyho s Doylem?

Určitou podobnost tam vidím, především v suchém anglickém humoru. Také je tam podobný cynismus ve vzájemné komunikaci. Mezi Maxem a Filipem je na rozdíl od Bodyho a Doylea poměrně velký věkový rozdíl, který přináší mnoho vtipných nedorozumění. Zároveň nám to ale připomíná, že s některými problémy se člověk setkává v každém věku.

Seriál Inspektor Max už běží na Slovensku, jaké máte ohlasy?

Velmi mě těší, že první díl Maxe sledovalo 450 tisíc diváků a s tržním podílem 19,2 % se stal jedničkou na trhu. Podobný úspěch zaznamenala i druhá část, takže věřím, že diváci si Maxe oblíbili a zůstanou mu věrní i nadále.

Pro Vás je asi čeština přirozená, ale pro mladší kolegy to tak být nemusí. Jaká byla Vaše herecká zkušenost, kdy Slováci reagovali na češtinu a obráceně?

Diváci budou mít možnost zjistit, že čeština není ani pro Maxe zcela bezproblémová, proto někdy mluví jazykem, který bychom mohli nazvat „českoslovenština“. Příběhy se odehrávají v Česku i na Slovensku, takže střídání jazyků působí přirozeně. Na obrazovce i ve štábu jsme brali tuto dvojjazyčnost jako normální.

Zoltán miluje hudbu Karola Duchoně. Co se mu na ní tak líbí a jak to máte Vy s oblibou písniček slovenské legendy?

Karol Duchoň byl velký slovenský zpěvák, ke kterému jsme se zachovali macešsky. Já osobně mám jeho písně velmi rád a myslím, že k Zoliho svébytné imagi sluší. Zároveň jsem rád, že jsme jeho tvorbu trochu připomněli, a možná její kouzlo objeví i mladí diváci.

U seriálu stojíte i za námětem...

Ano, ale především bych chtěl vyzdvihnout excelentní spolupráci s režisérem Jiřím Chlumským, se kterým jsme si porozuměli nejen profesionálně, ale i lidsky. Produkční společnost Trigon odvedla kus práce a obzvlášť chci vyjádřit velkou vděčnost vedení České televize a RTVS, které se zasloužily o vznik této televizní série.

Robert Hájek: Inspektor Max vnímá Filipa trochu jako syna

Jak byste charakterizoval postavu Filipa, kterého hrajete?

Filip je milý chlapec z Ostravy, má silný smysl pro spravedlnost, takže se rozhodne jít na pražskou kriminálku. Myslí to dobře, je to normální kluk, možná trochu citlivější a vnímavější vůči jistým věcem.

Jak byste charakterizoval vztah mezi Filipem a inspektorem Maxem?

Filip je mladý, nezkušený kriminalista, který víceméně dělá Zolimu poskoka, ale samozřejmě se snaží dělat svoji

práci svědomitě v rámci prostoru, který od Maxe dostane. Max a Filip jsou v první řadě kolegové, ale podle mě ten vztah trochu dýchá i otcem a synem. Tím, že Max je samotář a nemá rodinu, trochu Filipa vnímá jako syna. To je pro mě jeden z hlavních prvků toho vztahu.

Humor v seriálu je postaven ve velké míře na střetu dvou generací...

Nemyslím si, že je na generaci Maxe něco úsměvného, spíš jeho generaci přijde úsměvné neustálé zírání do telefonu. Já se smál frázím „Ach ta dnešní mládež“, „To bychom si my dovolit nemohli“ nebo „Jo, to když já byl mladej“, protože si nedokážu představit, že by v mládí nedělali průsery. A dokonce možná i větší než my.

Kriminálek je v televizi poměrně hodně. Čím myslíte, že by mohla diváky oslovit tato?

Výjimečná je určitě obsazením pana Kukury a jeho nekonvenčním pojetím jeho postavy. Taky jsme se snažili dát příběhům nádech normálního života, mezilidských vztahů a sociální problematiky.

V seriálu se hodně kombinuje čeština se slovenštinou. Dělal Vám to problémy?

Měl jsem velké štěstí, že jsem se při natáčení Četníků z Luhačovic mohl setkat například s režisérem Peterem Bebjakem, kameramanem Martinem Žiaranem, kostýmním výtvarníkem Jánem Kocmanem nebo paní Janou Hubinskou, s Vicou Kerekeš a mnoha dalšími slovenskými kolegy, takže slovenština mi nedělala už vůbec žádný problém.

Inspektor Max miluje Karola Duchoně a často ho Filipovi pouští. Jaký je Váš vztah k jeho písničkářům?

Upřímně jsem z generace, kterou Karol Duchoň minul velkým obloukem, takže na něj vlastně nemám žádný názor, ale podle chování Filipa bych řekl, že názor by byl spíše negativní.

Seriál režírovali dva režiséři. Jak byste je porovnal?

S každým z režisérů byla pohoda a sranda na place a dalo se s nimi o všem hovořit, a když se nám něco nelíbilo, tak jsme si to mohli změnit, takže naprosto profesionální a pohodová u obou dvou.

Hlavní roli a Vašeho parťáka ztvárnila herecká legenda ze Slovenska – Juraj Kukura. Jaké to bylo natáčet s ním?

Samozřejmě je pan Kukura hvězda evropského formátu, ale nenechal jsem se tím ovlivnit a ani on se při práci neprojevoval jako namyšlená hvězda, takže mi spíš pomáhal, než aby mi házel klacky pod nohy. Byla to moc příjemná a profesionální spolupráce.

Tereza Brodská: Inspektor Max miluje, když má každou ponožku jiné barvy

Jakou roli hrajete v seriálu Inspektor Max?

Státní zástupkyně Markéta Sýkorská se zprvu možná jeví jako záporná postava, protože je velmi tvrdá, velmi cílevědomá a brilantní lobbistka mířící až do těch nejvyšších míst. Pravděpodobně kdysi měla nějaký citový a možná i fyzický vztah s inspektorem Maxem. To už je ale dávná minulost. Každopádně je stále váže pouto přátelství, které je velmi komplikované. Oba si hodně pomáhají, ale zároveň někdy si i nechtěně ubližují. Oba jsou rádi sarkastičtí a ironičtí.

Ta role se jeví jako záporná. To znamená, že taková není?

Ano, díky Zoltánu Maxovi zjistí, že je na cestě, která jí není vlastní, a více začne dbát na morálku. V průběhu seriálu u ní dojde k velkému kariéernímu zlomu a přehodnocení hodnot.

Čím Vás ta role zaujala, že jste ji přijala?

Přiznám se, že jak jsem starší, tak už pro mě není tak důležitá ta látka, jako to, s kým na tom budu pracovat. Zde tedy rozhodujícími faktory byli Juraj Kukura a režisér Jiří Chlumský. Juraje znám už třiatdvacet let a máme za sebou i hezkou spolupráci. Naopak s Jirkou Chlumským jsem ještě netočila. Jen jsem o něm slyšela a potvrdilo se mi, že je radost s ním spolupracovat a je to bezvadný režisér. Ví, co chce točit, a přitom dá herci prostor.

Seriál kombinuje češtinu a slovenštinu. Nebylo to matoucí?

Problém to nebyl, ale když jsem se Slováky, tak mám tendenci na ně mluvit slovensky. Samozřejmě v mém podání je to tragická slovenština, ale baví mě to.

Inspektor Max je kriminálka s řadou komediálních prvků. Je Vám to blízké?

Pokud vím, tak prvotní nápad je Juraje Kukury. On si vymyslel postavu Zoltána Maxe s takovou sebeironií, že se nejen obléká, ale často i chová jako idiot. Přesto je to chlap charakter, který zvládne vyřešit složité případy. Juraj Kukura je mistr improvizace a práce s ním je cesta dobrodružstvím. Jeho smysl pro humor mě baví.

Jak se projevuje improvizace u natáčení seriálu?

Juraj miluje koncovky. Zahráli jsme vždy scénu dle scénáře, a dokud režisér Jirka Chlumský nebo Petr Nikolaev neřekl stop, tak Juraj pokračoval. Vymýšlel si vlastní text a bavilo ho, když jsem se chytla.

Hrajete ženu na vysokém postu. Myslíte, že to ženy, které to kariéerně dotáhly takto daleko, mají těžké?

Ženy to mají takové, jaké to chtějí mít. Nemohu moc prozrazovat děj seriálu, ale i u mé státní zástupkyně se řeší mateřské pudy.

Zoltán Max miluje Karola Duchoně...

A miluje, když má každou ponožku jiné barvy. Každopádně Duchoň je klasika, ale mě víc než on baví rapující Kukura. Diváci se mají na co těšit.

Igor Bareš: Kapitána Berana bych přirovnal k majoru Cowleymu ze seriálu Profesionálové

Jaký je kapitán Beran, kterého hrajete v seriálu?

Dobrý autor naznačí charakter postavy už jejím jménem. Moje postava se jmenuje Beran a to už je poměrně velká nápověda o tom, jaký je. Maxova neposlušnost a moje „zabejčenost“ vytvářejí velkou plochu pro celý náš vztah.

Můžete více popsat vztah kapitána Berana a inspektora Maxe?

Hrají šéfa pražské kriminálky, a tedy přímého nadřízeného Inspektora Maxe, slovenského policisty, který z osobních, ale i profesních důvodů musel odejít z Bratislavy. A protože je dobý policajt, tak jsme ho vzali pod svá křídla. Na začátku k sobě hledáme cestu, protože Max je originál. Nicméně tak schopný, že my s tou jeho originalitou dokážeme pracovat a využívat ji. Dochází mnohdy k vtipným situacím, protože Beran je zcela odlišný. Je to spíš kancelářská krysa, do akce se dostává zřídka. Trvá na zavedených, tradičních postupech. Teprve když zklamou, přicházejí na řadu kontroverzní postupy inspektora Maxe, které často vedou k vyřešení případu. Tehdy se Beran schová v pozadí a nežene Maxe před disciplinární komisí.

Inspektor Max je kriminálka, ve které je mnoho komediálních situací...

Mám trochu problém s tím, když se říká, že je něco na pomezí žánrů. Většinou to pak není ani ryba, ani rak. Když se to ale opravdu podaří propojit a vznikne tragikomedie, tak lze hovořit o úspěchu. V případě Inspektora Maxe vznikl seriál, který zaplnil díru na trhu. My točíme často kriminálky, které se tváří příliš vážně, a nejsem si úplně jistý, zda je až na pár výjimek umíme dělat. Myslím si ale právě, že Max Juraje Kukury je právě tou výjimkou.

Policejního šéfa nehrajete poprvé. Podobnou roli jste si zahrál třeba v populárních Případech prvního oddělení. Jak jste kapitána Berana odlišil od podobných rolí?

Případy prvního oddělení byly výjimečné tím, že vycházely ze skutečných událostí, a diváci si ty konkrétní případy často pamatovali. Inspektor Max jsou vyfabulované příběhy, ve kterých je plno vtipných situací, které ty jinak temné případy odlehčují. Navíc v průběhu toho seriálu je několik situací, kdy si ti dva chlapi uvědomují, že stojí trochu proti sobě, ale že jim jde o stejnou věc. To si myslím. Že je vždy ve vztahu dvou chlapů hodně dojemný okamžik.

Je kapitán Beran spíš kladná, nebo záporná postava?

Snáz se hrají záporné postavy. Sám jsem se o tom přesvědčil třeba ve filmech Krev zmizelého nebo Hořící keř a v mnoha dalších. Já bych ale Berana přirovnal k postavě majora Cowleyho ze seriálu Profesionálové, akorát s tím rozdílem, že Cowley často chodil s Boudym a Doylem do akce. Kapitán Beran se drží v pozadí, je to chlap do počtu. Trošku více do akce chodí slovenský šéf kapitán Varga, kterého hraje Lubomír Paulovič. Beran je takový administrativní Cowley.

Na Slovensku už se seriál vysílá. Máte nějaké ohlasy?

Juraj Kukura mi říkal, že nejsem pouze nahrávačem, ale rovnocenným partnerem, a toho si moc vážím, protože Juraj je opravdová mezinárodní hvězda.

Jaká s ním byla spolupráce?

Samozřejmě jsem měl zpočátku před panem Kukurou jistý respekt, přece jen je jeho jméno pojem. Před začátkem natáčení jsem se mu šel představit a myslím, že jsme si sedli a společné scény jsme nemuseli velmi zkoušet, protože jsou naše charaktery jednoznačně pojmenované – neměli jsme problém se do nich vžít a vzájemně si rozumět. A mohu prozradit, že nyní si už tykáme.

Inspektor Max miluje hudbu Karola Duchoně...

Myslím si, že Juraj Kukura asi doma neposlouchá Duchoně, ale spíš je to tam jako odkaz na dobu dávno minulou. Je to nostalgický tón seriálu, který připomíná Československo. Mně je padesát jedna let a pamatuji si takzvané bratislavské televizní pondělky. Na to nezapomenu, protože mě to velmi poznamenalo. Mám pocit, že čím jste více na východě, tak to herectví je zvnitřnělejší. Něco jiného je německé odtažitě, studené divadlo, něco jiného je české divadlo. Slováci jsou páni herci, Rusové jsou úžasní... Do Číny už nepůjdu, tam je divadlo jiného typu.

Ľubomír Paulovič: Role mafiánů a kriminalistů mají k sobě velmi blízko

Čím Vás role kapitána Vargy zaujala?

Rád hraji vysoké funkce. Mafiáni a kriminalisté mají k sobě velmi blízko. Konečně jsem si mohl zahrát kladného, oddaného, zarytého starého vlka, kriminalistu, který si svoji poctivost a ctižádost z minulého režimu přenesl i do dnešní doby.

Čím myslíte, že Inspektor Max může oslovit televizní diváky?

Tento seriál si na nic nehraje. Ani na efekty, ani na afekty. Pracovali jsme zcela filmově, měli jsme

pocit, že točíme normální film, a měli jsme čas i na konfrontace s režisérem a kolegy. Nemuseli jsme pracovat s vyplazeným jazykem.

Jaký je vztah kapitána Vargy a inspektora Maxe?

Max a Varga jsou staré ostřílené páky, trochu jako Vinnetou a Old Shatterhand – pokrevní, alkoholičtí a ještě kdovíjací bratři. Pouto jejich vztahu přetrvává, oba se mohou na toho druhého kdykoliv spolehnout a dorozumějí se také jediným pohledem. Myslím, že se nám s Jurajem podařilo vytvořit dvojici starých dobrých přátel.

Juraj Kukura je herecká legenda. Jak se Vám spolupracovalo?

Juraj je absolutní profesionál, až do míry, že občas to na place způsobuje napětí. Ale myslím, že v tomto případě se podařilo přetavit nároky, které má na sebe i na kolegy, do dobré, tvůrčí roviny. I v rámci naší soukromé spolupráce se nám podařilo před několika scénami dohodnout se jen pohledem a jít na to.

Anotace šesti dílů

1. díl: Hračka

Zoltán Max je policista. Slovák. Sloužil u kriminálky v Bratislavě, ale byl vyhozen. Nyní slouží u kriminálky v Praze. Stárnoucí chlap, velký individualista, nesmiřitelný rebel a anarchista v extravagantním saku, který nesnáší autority a společenská pravidla. Nesnáší však i nezákonnost, apatii k vládě oligarchů a korupci. Sukničkář s maskou cynika, pod kterou je cítit mnohem víc. Někdy i smutek, neboť je přes všechny ženy procházející jeho životem ve skutečnosti sám. Únos malého chlapce a vražda jeho učitelky začíná jako běžný zločin, ale brzy se

změní v daleko vyšší hru. Stopy zavedou Maxe a jeho mladého kolegu Filipa až do Bratislavy, do společnosti těch bývalých, ale dnes už opět mocných. Nekonenční pátrání – neboť Max to jinak než nekonvenčně snad ani neumí – postupně odhaluje, co se za únosem chlapce a vraždou jeho učitelky ve skutečnosti skrývá. A zcela nekonvenční je i Maxovo řešení případu, vedoucí k dopadení vraha a únosce.

2. díl: Výlet

Tři mladíci, dva Češi a jeden Slovák, vymyslí plán. Samozřejmě nebezpečný, související s drogami a útekem kamsi daleko do světa. Problémy na sebe nedají dlouho čekat. Problémy má i policista Zoltán Max, ovšem kázeňské. Jejich výsledkem je převelení z vražd na vloupačky. Ale protože je to Max, i prosté vykradení bytu se brzy změní v cosi mnohem složitějšího. A týká se to právě oněch dobrodružných mladíků a jejich drogového plánu. Max se svým mladým kolegou Filipem se opět vydávají na Slovensko, kam podezřelí uprchli, aby proměnili ukradený kokain za peníze. V doprovodu slovenského policisty Vargy prožijí kriminalisté docela divokou honičku se střílením, krví, skutečnými gangstery i mnoha překvapivými proměnami. A Maxe samého čeká jedno opravdu speciální životní překvapení nakonec.

3. díl: Záskok

Mrtvá žena v nabouraném autě. V těle má podezřele vysoké množství Rohypnolu. Policista Max a jeho mladý kolega Filip, opět na vraždách, mají nový případ, tentokrát z divadelního prostředí. Mrtvá žena v rozbitém autě byla herečka, zaskakující v divadelním představení za svou kolegyni. Vynoří se zajímavá otázka: Kdo měl být vlastně zavražděn? Ona, nebo kolegyně, za kterou zaskakovala? Ani Max s Filipem zpočátku nevědí, jestli mají skutečnou oběť, nebo jde o jakýsi absurdní omyl. Nicméně Maxova intuice a Filipova pečlivost krok za krokem objasňují matoucí fakta a odhalují skutečnost tak, jak se odehrála. Detektiv Max ovšem nežije jen svým chytrým vyšetřováním a cynickými bonmoty. Sám dostává trpkou životní lekci, o které ví, že si ji zaslouží. A ze které po pravdě vychází jako zbabělec.

4. díl: Hra o život

Muž opouští po letech vězení. Podivný člověk, inteligentní, dobře vypadající, ale nebezpečný až k nelidskosti. Schopný vraždit, jako by to byla jen zábavná hra. Zasáhne do života své dávné milence, shodou okolností blízké Maxově kamarádce. A Zoltán Max se samozřejmě angažuje, jak mu velí svědomí i charakter. Spolu s kolegou Filipem vyrazí po stopě chladnokrevného vraha, který jim díky své zvrácené inteligenci dokáže připravit horké chvílky. Psychopatický zločinec je nakonec samozřejmě dopaden, ale skutečný konec jednoho vražedného příběhu to není. Všechno dopadne úplně jinak, než by si zkušený

krimalista Max dokázal představit. Jeho svědomí i charakter jsou vystaveny další zkoušce, která je možná hlubší a těžší než cokoli jiného v jeho povolání.

5. díl: Dobrák od kosti

Jmenuje se Josef a je to chudák. Měkký, ponížený, trpící v soužití s dominantní manželkou. A právě tu mu z ničeho nic zabijí. A navíc oloupí o peníze a šperky. Policista Zoltán Max a jeho mladý kolega Filip stojí před zdánlivě klasickou loupežnou vraždou, jakých řešili už mnoho. Tato se však záhy začne kroutit jako had. Chudák manžel se projevuje velmi podivně, trochu jako blázen, trochu jako vychytralý lump. A není sám, kdo s policisty účinně cvičí, i další podezřelí jim komplikují vyšetřování nečekanými skutky. I Maxova přítelkyně prokurátorka udělá něco, co by od ní nečekal. A dokonce i mladý Filip, ten slušný mládenec, udělá cosi do té doby nepředstavitelného. A zaplatí za to. Max sice vyřeší loupežnou vraždu, ale zároveň ztratí něco, o čem ani neví, jak moc to potřebuje.

6. díl: Svědek

První ze dvou dílů seriálu spojených jedním příběhem. A je to příběh složitý i krutý. Je to Maxova láska Sylvia, kdo ke své smůle narazí na jméno podnikatele Banského. A je to Zoli Max, kdo vyrazí po jeho stopě. Sám, neboť jeho mladý kolega zachraňuje svůj milostný vztah kdesi v Ostravě. Brzy zjistí, že Banský patří k onomu nebezpečnému druhu podnikatelů, kteří podnikají i s lidskými životy. A navíc Sylvie zmizí. V jejím počítači Max a jeho nový mladý kamarád objeví stopu po psychiatrice Dr. Juditě Frankové, momentálně zbavené svéprávnosti a izolované na psychiatrické klinice. Stopy a náznaky do sebe začínají zapadat a zdají se čím dál nebezpečnější. Max tuší, že začíná boj s velmi prohnáním, úchylným a všeho schopným člověkem, který bez milosti zlikviduje každého, kdo ho ohrozí. Sylvia s tím začala a musí se skrývat. Max se s ním naopak setká a otevřeně se mu postaví. A to je velké riziko, jako každý boj se zlým a zároveň mocným člověkem. Kam až tento zápas Maxe zavede?

Inspektor Max

režie: Jiří Chlumský, Petr Nikolaev

námět: Juraj Kukura, Ivan Hubač

scénář: Rašto Boroš, Laura Siváková, Tomáš Koňářík, Adam Doležal

kamera: Lukáš Teren, Peter Kelíšek

dramaturgie: Dana Garguláková, Jan Otčenášek

hudba: Michal Pavlíček

architekt: Václav Vohlídal

kostýmy: Peter Čanecký, Anita Hroššová

masky: Alica Dvorská

výkonný producent: Martin Lubomírský

kreativní producent: Jan Lekeš

producent: Patrik Pašš – Trigon Production

hrají: Juraj Kukura, Robert Hájek, Tereza Brodská, Igor Bareš, Ľubomír Paulovič, Mária Havranová, Diana Mórová, Linda Rybová, Marek Vašut, Tereza Kostková, Richard Genzer, František Němec, Jan Vlasák, Pavel Kříž, David Suchařípa a další

Kontakt pro média

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz/>

pavel.kral@ceskatelevize.cz